Johannes de Sancto Geminiano: Liber de exemplis ac similitudinibus rerum. Ed: Sebastian Brant
[Basel]: Johann Froben and Johann Petri de Langendorff, 25 Jan. 1499 Seite 205

competit charitati inquantū resistit mor/
sibus inuidoꝝ ⁊ detractorum. Item ꝯtra
reumaticas ⁊ frigidas causas iuuat: qḋ
competit charitati inquantū expellit ab
aīa humana frigus accidie. Itē contra
leprā iuuat: hec lepra ē auaricia q̄ fere oīa
mēbra ecclesie inficit. Nā a minori vsq̧ ad
maiorē oēs auaricie studēt. ⁊ h̄ est ex defe
ctu charitatis: q2 q̄ diligit mūdū nō ē cha/
ritas pr̄is ī eo: vt dr̄. j. Ioh. ij. Itē calamē/
tum venenū ad exteriora euocat. quod cō
petit charitati q̄ venenū nociuū supbie de
corde extrahit ⁊ abijcit. Itē charitas as/
similaṫ carice que est ficus sicca a copia sic
vocata. Primo quia carica ꝯfert senibꝰ.
Nam carice a senibꝰ in cibū sumpte dicū/
tur eos defēdere ne rugeṫ eoꝝ cutis. Ra/
tio huiꝰ est: q2 rugositas accidit in senibꝰ:
q2 mēbra a naturali humido desiccata: in/
trinsecus ꝯtrahunṫ ⁊ obrigescūt: ⁊ pellis
corrugaṫ frigore ⁊ induraṫ. Sꝫ carica hu
mida ē ⁊ calida: ⁊ ꝓpter humiditatē nō ꝑ
mittit membra contrahi: ⁊ ꝓpṫ caliditatē
nō ꝑmittit a frigore cōstringente corruga/
ri. Per senes aūt intelligunṫ illi qui diu
ꝑctā cōtinuāt: in his destituti ab humore
deuotionis ⁊ abundāti: in eis frigore ini/
quitatis .s. ꝓpṫ defectū caloris charitatꝭ
nō solū interiꝰ ꝯtrahuntur mēbra ꝑ retra/
ctionē a bonis: sed etiā pellis .i. ꝯuersatio
exterior corrugaṫ deformaṫ ⁊ imutaṫ. Sꝫ
charitas repellēdo frigꝰ malicie ⁊ replēdo
eam deuotiōis pinguedine ꝓhibet ꝯtra/
ctū membroꝝ .i. retractionē a bonis ⁊ ru/
gositatem pellis .i. deformitatē exterioris
ꝯuersatiōis. Secūdo q2 carica ꝯfert de
bilibꝰ: habet enī debiles ꝯfortare ⁊ rōne
poris: q2 est inter fructus dulcior ⁊ ratio
ne cōplexionis bone: q2 calida ⁊ humida.
Sic charitas inṫ oīes virtutes plus de/
bilitatē anime roborat ⁊ cōfortat. Et ipsa
etiam enumeraṫ ab aplīs. inter. xij. fructꝰ
spūs: Gal. v. Inṫ oīes illos dulcior repe/
riṫ. Ipsa etiā est calida ꝑ inflammationeꝫ:
humida ꝑ cōpassionē vel lachrymaꝝ de/
uotionē. Tertio q2 carica cōfert tenui/
bus .i. macilentis: q2 ficus sicce multū sā/
guinem grossum generant ⁊ multū impin
guant. Silr̄ charitas multū sanguinē: id ē
multū meritū generat .i. adijcit aīe. Ān
multum impinguat eā. Quia diligenti/
bus deum oīa cooperanṫ in bonū vt dr̄

Ro. viij. Quarto confert vocibꝰ q2 carica
pectus mūdificat: tussim sedat: ⁊ vocē cla
rificat. Similiṫ charitas pectꝰ .i. cor mūdi
ficat ⁊ tussim spūalē sedat: ⁊ vocem clarifi
cat. siue in cōfessione peccati: siue in laude
dei: siue in exhortatiōe ꝓximi. Itē chari/
tas assimilaṫ mente: q̄ licet frigida sit et
sicca: amē habet virtutem dissoluendi cō
fortādi ⁊ appetitū ꝓmouēdi. Similr̄ cha/
ritas frigida ē inquantū extinguit ardo/
rem auaricie: ⁊ sicca inquantū desiccat hu
morem luxurie. Unde habet virtutē dissol
uendi scꝫ amoris mūdi vincula: ⁊ ꝯfortan
di corda debilia: ⁊ ꝓmouendi desideria
sancta. Item mēta cocta in aceto fetores
minuit: purgat gingiuas putridas: matri
cem mūdificat ⁊ ꝯfortat. Itē decocta in
vino dolorē viscerū ⁊ renū placat. Dic̄ et
Isaac: ꝙ abominationē amputat ⁊ singul
tum sedat. Que etiam omnia congruunt
charitati: que tollit fetorem oris .i. vitium
gule. ⁊ mundat matricem .i. vitium luxu/
rie: ⁊ placat doloreꝫ viscerum .i. vitiū ire.
⁊ amputat abominationē .i. vitiuꝫ accidie
q̄ spirituales delitias abomīaṫ ⁊ fastidit.
Item sedat singultū .i. vitiū inuidie. Nā
ille cui aliq̄s inuidet dr̄ ei esse in singultuꝫ
i. ī displicētiā ⁊ in scandaluꝫ. Ps̄. cxviij.
Pax multa diligentibus legeꝫ tuā: et nō
est illis scandalum. Caplm: X

Caro humana
c assimilaṫ feno: ſm illḋ Esa. xl.
Omnis caro fenū ⁊c̄. Dicit ibi
dē Glosa ꝙ fenū nascendo habet virorē:
crescēdo habet decorē: ⁊ habet vltimo flo
rē: sꝫ tandē siccatū solis ardore redigiṫ in
puluerē. Itē ꝑcisū ⁊ siccū nutrimēto ē ali
qū deputatū. Silr̄ humana caro nascēdo
habet virorē vite: crescēdo decorē forme. ⁊
post augmētū qūq̧ florem fortune ⁊ tpaꝭ
glorie. Sed solis ardore .i. grauis tribula
tiōis vl' īfirmitatꝭ feruore siccata .i. exhau/
sta rediγiṫ in puluerē vel mortis vel infi/
me deiectiōis. Itē h̄ fenū .i. corpus ꝑ mor
tē precisū ⁊ ꝑ totalē priuationē vite presen
tis siccatū: sic̄ quādo ē in sepulchro clausū
vel humatū ipsum efficiṫ nutrimentū ani
maliū .i. esca vermiū. Ecci. x. Cum morie/
tur homo hereditabit serpentes bestias ⁊
vermes. Unde versificator quidam dicit:
Post hominē vermis: post vermeꝫ fetor

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-737/0205
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG